

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 165.

Tiende Session.

42de Møde.

Løvedagen den 28de November.

(Fortfat.)

Justitsministeren (fortf.): Har den ærede Rigsdagsmand Frygt for, at disse Ord „Lovskraft“ skulle have anden Betydning, saa forholder det sig ikke saaledes; jeg er ganske overbevist om, at den, der har conciperet denne §, ikke ved disse Ord har forstaaet Andet end det, jeg her har anført. Naar der med Hensyn til denne § af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Sæge) er opkastet det Spørgsmaal, om Vedtægter, der strider mod den gjældende Lovgivning, ere ugyldige, saa troer jeg, at dette følger ligefrem af, hvad der staaer i § 7, og jeg er ogsaa ganske overbevist om, at Domstolene ikke ville tillægge en Vedtægt, der strider mod en Lov, nogen Gyldighed. Naar den samme ærede Folkethingsmand ligeledes har opkastet det Spørgsmaal, om Domstolene ikke have ligesaa vel at paakjende Overtrædelser af Vedtægterne fra Autoriteternes Side som af Sundhedslovene eller af Love i Almindelighed, saa er jeg ganske enig med ham i, at Domstolene ligesaa vel kunne tage under Overveelse, om Dyrigheden ved at paastaae disse Vedtægter overholdte er gaaet udenfor sin Competence eller ikke, som om dette er skeet med Hensyn til Love i Almindelighed. Altsaa, jeg er ganske enig med ham i, at Domstolene maae behandle Vedtægter som en Lov, saa at den Dyrighedsperson, der anvendte en saadan Vedtægt under Bestingelser, hvorunder den ikke kunde anvendes, maatte kunne drages til Ansvar derfor. Den

ærede Folkethingsmand for Solbæks Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har dernæst fundet, at den Bestemmelse i § 12, der omhandler Myndigheden for de paagjældende Autoriteter, ikke er heldig, forsaavidt den Myndighed, der er tillagt Sundhedscommissionen, ikke er tillagt en enkelt Person, men derimod en Commission, idet han har meent, at Ansvaret vilde være større, naar denne Myndighed var lagt i en enkelt Mandts Haand. Jeg skal i den Henseende oplyse, at det var et Spørgsmaal, som var under Overveelse ved den provisoriske Lovs Emanation, om man skulde betroe den Myndighed, der blev indrømmet, til en enkelt Mand eller til en Commission, og at man netop troede ikke at burde indrømme den Enkelte en saa udstrakt Myndighed. Man holdt sig overbevist om, at der vilde blive vist langt mere Moderation i at træffe de nødvendige Foranstaltninger, naar Magten saaledes var deelt mellem Flere. Forsaavidt imidlertid den ærede Taler finder Betænkelse ved en saadan Ordning af Sagen, maa jeg henvise ham til Lovudkastets § 15, hvorefter der er aabnet Udgang til, at Myndigheden paa hvert Sted kan overdrages til en enkelt Mand, og forsaavidt ville altsaa de Indvendinger, den ærede Rigsdagsmand fremsatte imod Bestemmelsen om Myndigheden, bortfalde i det Tilfælde, som omhandles i § 15. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Lehrmann) har navnlig lagt Vægt paa, at der kan opstaae forskellige Love i de forskellige Dele af Landet. Dette er ganske rigtigt, men det er efter min Opfattelse en meget hensigtsmæssig Ordning af Forholdene, idet en almindelig Lov slet ikke vilde passe paa alle Steder af Landet. Det er derfor hensigts-